CURTEA DE JUSTIȚIE
A UNIUNII EUROPENE

Concluziile avocatului general la Curte Maciej Szpunar în cauza C-663/24 | Streamz ș.a.

Comunicat de presă nr. 168/26

Luxemburg, 19 noiembrie 2026

Avocatul general Szpunar examinează compatibilitatea cu dreptul Uniunii a legislației belgiene care consolidează remunerarea editorilor de presă, a autorilor și a artiștilor interpreți pentru utilizarea conținuturilor lor online

Prin Legea din 19 iunie 2022, Belgia a transpus Directiva privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală[1]. Această lege prevede printre altele un mecanism de negociere între editorii de presă și prestatorii de servicii ale societății informaționale (PSSI) cu privire la utilizarea online a publicațiilor lor. Ea recunoaște de asemenea autorilor și artiștilor interpreți care și-au cedat drepturile exclusive un drept la remunerație inalienabil (la care nu se poate renunța) și netransmisibil pentru anumite utilizări ale operelor și prestațiilor lor de către prestatorii de servicii online de partajare de conținut (PSPC) sau de către prestatorii de servicii de streaming (PSS). Acest drept este exercitat direct în raport cu acești furnizori, prin intermediul organismelor de gestiune colectivă, independent de cesiunea drepturilor exclusive către producători.

Această lege este contestată în special de anumite filiale ale Google, Spotify, Meta, Streamz, Sony Music Entertainment, Universal Music și Warner Music. Sesizată cu o acțiune în anulare, pentru a stabili compatibilitatea acestor dispoziții cu dreptul Uniunii, Cour constitutionnelle (Curtea Constituțională) belgiană a solicitat Curții de Justiție să se pronunțe cu privire la interpretarea Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și a reglementării europene aplicabile.

În concluziile sale, avocatul general Maciej Szpunar apreciază că **dreptul Uniunii nu se opune în principiu mecanismelor de remunerare precum cele instituite prin legea belgiană în favoarea editorilor de presă**. Cu toate acestea, **în ceea ce privește autorii și artiștii interpreți**, acesta consideră că **anumite modalități sunt contrare dreptului Uniunii, în special în ceea ce privește libera prestare a serviciilor**.

În ceea ce privește dreptul editorilor de presă, avocatul general consideră că dreptul conex prevăzut de directivă nu se aplică atunci când editorii își pun ei înșiși publicațiile la dispoziția unui serviciu online. În schimb, atunci când PSSI reutilizează o publicație deja publicată online de editor, această utilizare constituie un act autonom care intră sub incidența dreptului exclusiv al acestuia din urmă.

Avocatul general consideră de asemenea că un stat membru poate prevedea o procedură de negociere supravegheată de o autoritate administrativă și poate impune PSSI să comunice editorilor informațiile necesare pentru stabilirea unei eventuale remunerații. Totuși, aceste informații trebuie să se limiteze la ceea ce este necesar, întrucât editorii au obligația de a păstra confidențialitatea. Cu toate acestea, editorul trebuie să păstreze posibilitatea de a refuza utilizarea publicației sale sau de a o autoriza gratuit. De asemenea, părțile trebuie să dispună în continuare de libertatea de a nu încheia un contract. Avocatul general se referă în această privință la Hotărârea din 12 mai 2026, Meta Platforms Ireland (Compensație echitabilă)[2].

În ceea ce privește dreptul la remunerație al autorilor și al artiștilor, legea belgiană instituie un drept rezidual. Acesta permite autorilor și artiștilor să păstreze un drept la remunerație direct în raport cu PSPC și PSS atunci când au cedat drepturile lor exclusive unui producător. Acest drept, netransmisibil și inalienabil, este exercitat prin intermediul organismelor de gestiune colectivă.

Potrivit avocatului general, **dreptul Uniunii nu exclude în principiu un astfel de mecanism, care disociază dreptul de a**

autoriza exploatarea unei opere sau a unei prestații de dreptul de a primi o remunerație. Titularii trebuie să păstreze însă posibilitatea de a autoriza în mod gratuit această exploatare.

În ceea ce privește PSPC, dreptul rezidual nu poate privi decât obiecte protejate pentru care a obținut autorizația titularilor de drepturi. În lipsa unei autorizații, prestatorul trebuie să împiedice accesul la conținutul în cauză și nu poate fi obligat să remunereze o exploatare pe care trebuie tocmai să o împiedice.

Pe de altă parte, mecanismul trebuie să cuprindă un dispozitiv care să permită să se evite ca aceeași exploatare să genereze o plată dublă, în special atunci când producătorul a primit deja o remunerație în temeiul licenței acordate prestatorului. Remunerația globală trebuie să rămână adecvată și proporțională.

În ceea ce privește libera prestare a serviciilor, avocatul general arată că **dreptul rezidual poate face mai puțin atractive licențele multiteritoriale**, care permit unui furnizor să obțină de la același organism de gestiune colectivă autorizațiile necesare pentru exploatarea operelor în mai multe state membre. Acesta riscă astfel să favorizeze fragmentarea pieței interne. Prin urmare, avocatul general apreciază că **libera prestare a serviciilor se opune acestui mecanism** în măsura în care exercitarea sa împiedică acordarea unor astfel de licențe care acoperă utilizările online în statul membru în cauză.

MENȚIUNE: Concluziile avocatului general nu sunt obligatorii pentru Curtea de Justiție. Misiunea avocaților generali este de a propune Curții, în deplină independență, o soluție juridică în cauza care le este atribuită. Judecătorii Curții urmează să delibereze în această cauză. Hotărârea va fi pronunțată la o dată ulterioară.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții de Justiție a Uniunii Europene întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii.

Tribunalul este competent să soluționeze cererile de decizie preliminară care privesc exclusiv 1) sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (TVA), 2) accizele, 3) Codul vamal, 4) clasificarea tarifară a mărfurilor în Nomenclatura combinată, 5) compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare, a întârzierii sau a anulării serviciilor de transport și 6) sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră. Curtea de Justiție este competentă să soluționeze toate celelalte cereri de decizie preliminară.

Nici Curtea, nici Tribunalul nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții sau a Tribunalului. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care ar fi sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție. Prezentarea situației de fapt și a cadrului juridic se raportează la data faptelor și are la bază dosarul cauzei.

Textul integral al concluziilor este publicat pe site-ul CURIA în ziua citirii.

Persoana de contact pentru presă: Traian Moga ✆ (+352) 4303 3732.

Imagini de la citirea concluziilor sunt disponibile pe „Curia Web TV”, precum și pe „European Broadcasting Service” ✆ (+32) 2 2964106.

Rămâneți conectați!

[1] Directiva (UE) 2019/790 a Parlamentului European și a Consiliului din 17 aprilie 2019 privind dreptul de autor și drepturile conexe pe piața unică digitală.

[2] Hotărârea Curții din 12 mai 2026, Meta Platforms Ireland (Compensație echitabilă), C-797/23 (a se vedea și comunicatul de presă nr. 69/26).